



Pàgina verda

Un llibre descobreix tots els racons del Delta del Llobregat

Amb referències a indrets naturals de Sant Boi



La muntanya de Sant Ramon, el pont del Llobregat, el Canal de la Dreta, les basses de Can Dimoni... Alguns dels elements més importants de la geografia santboiana tenen una presència destacada al llibre *El delta del Llobregat. Terres d'oblit*, obra del santboià Jaume Sans i l'espluguenc Pere Tobaruela.



Les basses de Can Dimoni són un lloc de refugi de les aus al bell mig de la marina santboiana

El llibre, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat (2003), es va presentar públicament a Sant Boi el mes de desembre, a la llibreria La Plana. El text recorda que la muntanya de Sant Ramon és, des de temps seculars, un mirador privilegiat del Delta de Ponent i una de les referències visuals de la vall baixa del riu. Apunta que el pont del Llobregat va ser una alternativa al

pont del Diable de Martorell per travessar el riu a l'època medieval. Assenyala que el Canal de la Dreta va generar una autèntica revolució agrícola a mitjans del segle XIX. I canta les excel·lències naturals de les basses artificials de Can Dimoni.

L'Arxiu Històric Municipal de Sant Boi ha cedit bona part de les fotografies que apareixen en la publicació.

Manifest dels grups municipals sobre les antenes de telefonia mòbil

Els Grups municipals PSC, ICV-EUiA, PP, ERC i CiU, manifestem, al respecte de les antenes de telefonia mòbil, que volem complir els següents objectius:

- 1) Aplicar el principi de precaució, doncs la salut és un dret per sobre de qualsevol altra consideració;
- 2) Controlar les instal·lacions existents i estudiar-ne redistribució i el tipus d'emplaçament dins del municipi
- 3) Garantir l'ús del telèfon mòbil en el nostre terme municipal.

No hi ha demanat cap permís per antena nova. Les antenes de telefonia mòbil ja instal·lades i en funcionament des de fa anys al municipi de Sant Boi estan sotmeses a una regularització administrativa pels requeriments de la llei (Llei 3/98 de 27 de febrer de la Intervenció Integral de l'Administració Ambiental que ha estat desplegada pel decret 136/99 de 18 de maig), per aquest motiu les companyies han de demanar permís municipal. La concessió d'aquest permís es farà seguint escrupolosament el compliment de les lleis que regulen aquestes instal·lacions, aquestes lleis contemplen el principi de precaució

d'allunyar les estacions a una distància de seguretat dels llocs habitats i d'altres llocs sensibles, així com la limitació de la potència d'emissió.

A Sant Boi existeix una comissió, dins del Consell Municipal de Medi Ambient i Sostenibilitat, formada pels grups municipals, representants de veïns i veïnes, companyies de telefonia, tècnics municipals, Localred i el Defensor del Ciutadà. Aquesta comissió té com objectiu facilitar la màxima informació als veïns que puguin sentir-se afectats i l'elaboració d'un Pla de Desplegament, consensuat, que fixi els criteris per la localització de les noves antenes, cas que aquestes fossin necessàries per garantir el correcte ús dels telèfons mòbils.

Considerem que és necessari establir programes de recerca, en el marc del Pla de recerca de Catalunya cal incorporar un programa orientat a conèixer millor la problemàtica dels efectes de l'ús de la telefonia mòbil sobre la població¹.

Fem una crida, com van fer el Parlament de Catalunya, els comitès d'experts catalans, de l'estat espanyol i europeus, als mitjans de comunicació social perquè siguin rigorosos en la transmissió de les notícies per no generar alarmes no justificades des de el punt de vista científic i sanitari².

1. Conclusiones de la comissió del Parlament de Catalunya (juliol 2003)
2. Informe técnico del comité de expertos. Madrid (setembre 2003)

Tetrabric: el problema de 'usar y tirar'



La modernidad es de usar y tirar. Las cosas tienen una vida fugaz y lo que ya no sirve se convierte en basura. Cada ciudadano europeo genera en un año alrededor de media tonelada de residuos (1.37 kilos al día). No hay duda: el modo de vida occidental (desarrollado) tiene un precio muy alto para el entorno. El medio ambiente necesita nuestra ayuda y nuestra ayuda consiste en cambiar nuestros hábitos de consumo.

Los residuos que han experimentado un crecimiento más significativo en las últimas décadas son los envases y los embalajes. Su invasión creciente del mercado los convierte, en Europa, en el tipo de residuos que más volumen ocupa en conjunto, y en el segundo que más pesa. Los más problemáticos son los llamados 'tetrabric'. Compuestos de cartón, polietileno y aluminio, ofrecen dos importantes ventajas: conservan mejor los alimentos y no ocupan apenas espacio. Pero estos beneficios no han de hacer olvidar sus potenciales perjuicios para el medio ambiente.

La producción de una sola tonelada de estos envases comporta la tala de 14 árboles, el consumo de una tonelada de petróleo y la extracción de 200 kg de bauxita. Los 'tetrabric' no pueden volverse a usar, solamente se puede reciclar un 5% de sus componentes y su eliminación definitiva causa graves problemas de contaminación, bien de las aguas (si se opta por un vertedero de basuras), bien del aire (si se opta por una planta incineradora).

